

Παρά τό σπασμένο του πόδι ό παπούς κατέβαινε καί φρόντιζε τόν κήπο. Είχε ένα τεράστιο κλαδευτήρι ξεχασμένο από τήν Κατοχή, του ύπολοχαγού Κόμπακ. Τά μισά καί πάνω κεραμίδια εΐταν σπασμένα. Στην ΐδια κατάσταση μέ τά παμπάλια γυαλιά του. Ύποσχόταν πώς θα τ' αλλάξει μέ καινούρια τετράγωνα — τά παλιά εΐταν κυρτά, σκεπασμένα από βροΰα. Στο λιώσιμο του χιονιουΐ ή γιαγιά έβαζε κατασρόλες καί τενεκέδες στά μέρη όπου έσταζε, για νά μη βραχούν τά σανίδια. "Όταν άνοιγε ό καιρός έρχόταν ό εργάτης καί τά επιδιόρθωνε. "Ό παπούς τόν επέβλεπε από μία καρέκλα στην αύλη. "Εκτός από εργάτης εΐταν καί καλαιΐτής. "Η γιαγιά του πήγαινε μία φορά τό χρόνο — πότε πότε κάθε δυό χρόνια — τά μαχαιροπήρουνα καί τά γάνωνε, καί τά φθινόπωρα μās σφράγιζε μέ καλά τούς τενεκέδες μέ τό τυρί που αγοράζαμε φρέσκο από τούς χωριτέλεια — έτρωγε μόνο αν έφερνε ή μάνα μου απ' τό χωριό, όπου τής δΐναν, σά δασκάλα. "Όταν παίρναμε έλιές τό τυρί εξαφανιζόταν στό ύπόγειο ή κάτω από τό μιντέρι του, κοντά στά σύνεργα για τό μπάλωμα καί τό διόρθωμα τών ξηλωμένων ρούχων καί παπουτσιών. Τρώγαμε ή τυρί ή έλιές.

Τά σούρουπα μ' έστελνε νά του πάρω τό γιαούρτι. Τό ανακάτωνε σ' ένα μεγάλο τσίγκινο πιάτο μέ ψωμί καί νερό καί αυτό του άρκοΐσε. *Χορτάρια φυτρώσαν στό στομάχια μας* του φώναζαν ή μαμά ή ό θεΐος, αλλά προφασιζόταν ότι δε μπορούσε τό κρέας επειδή δεν είχε πολλά δόντια· όμως όποτε ανακάλυπτε ψάχνοντας τό σαλάμι τής μάνας τό περιποιόταν. "Όταν είχαμε επίσημα κρέας, φύλαγε όλα τά κόκαλα καί έβγαζε μέ τό πηρούνι τΐς ΐνες που άπόμεναν. τΐς στοΐμπιζε μέ τό σιδερένιο γουδοχέρι στό νεροχύτη καί τΐς άραιώνε μέ νερό στό πιάτο· αυτό εΐταν τό βραδινό του, γιατί τό κρέας έφτανε μόνο για τό μεσημεριανό μας. Θυμάμαι τί έγινε όταν ξήλωσε τή φόδρα όπου εκρυβε ή γιαγιά τρία χρυσά ναπολεόνια. Γιαυτό είχε πάντα τό σουγιαδάκι στην τσέπη του σακακιουΐ του· κλάδευε, ξήλωνε, έκοβε ψωμί καί κρέας. Τό Σάβατο του Λαζάρου, τότε που πήγαινα πέμπτη, ή γιαγιά γΐρισε από τό παζάρι κατάχλομη χωρίς ψώνια. "Εχασε τό πεντακοσάρικο. Τήν πίστεψε αναγκαστικά επειδή εΐταν πολύ ταραγμένη· τή ρώτησε που τόχασε, καί του εΐπε ανάμεσα στό χασάπη καί στά μανάβικα. "Ετσι ύποχρεώθηκε ή μάνα μου νά ψωνΐσει αυτή τό άρνάκι εκείνης τής φορās.